

Ботевъ. Да, бодъръ духъ и внимателно движенье, тѣ сж най-потребни въ всѣко едно сраженье. Безъ тѣхъ и най-добритѣ планове много пжти пропадѣтъ.

Явленіе II.

Същитѣ, Танасъ Горовъ (съ пушка).

Войновски. Що е Танасе? Да нѣма опасность?

Давидовъ. Танасъ, на караулъ ли бѣше?

Войновски. Да, той бѣше поставень да глѣда иде ли неприятеля и да ни извѣсти ако види нѣщо.

Ботевъ. Говори Танасе, има ли да иде турска войска.

Танасъ. Много народъ иде отъ кѣмъ Рахово! Сичкитѣ сж конници! Много силно припускатъ! И до сега трѣбва да сж вече пристигнали!

Давидовъ. Какви бѣхъ? Отъ редовната турска войска ли или черкези?

Танасъ. Не сж войници, защото на главитѣ имъ фесове не са виждахъ.

Ботевъ. Навѣрно сж черкези, особенно, когато сж на коніе. Черкезитѣ пеша не ходѣтъ.

Давидовъ. На българетѣ коніетѣ не са свѣршватъ! Най-добритѣ коніе бидохъ отъ тѣхъ заграбени. И днесъ Черкезина притяжава най-добръ конь, а българена ходи пешъ.

Войновски. На турчина искусството състои въ кражбата, особенно пѣтъ братіята имъ черкези, тѣ съ друго не ся занимаватъ, освѣнъ съ кражби. Сега защо сж отишли въ Тракия, белкимъ изъ патриотизамъ? Далечъ отъ тѣхъ тжсъ добродѣтель! За грабежъ! Да убиватъ невиннитѣ българе, да имъ ограбѣтъ имота и послѣ туй за туй. Нѣма даже и кой да ги пита!

Давидовъ. Гявуръ малъ казватъ тѣ, Българена нѣмалъ нищо, сичко каквото ималъ, то било на турчина. Българена билъ родень да имъ робува; и дѣйствително днесъ въ България, единъ българень не може да живѣе за дълго ако е богатъ. Българена не може да има стада, имущества, защото не е отъ нищо господаръ. Ако спечели нѣщо съ голѣмъ трудъ, то са ограбва отъ дивія черкезинъ.

Ботевъ. То ще рече, ній сме нападнати! Некъ побързае да ся уредимъ. Прегледайте си Г-да пушкитѣ, револверитѣ!

Сичкитѣ. (Разглеждатъ си пушкитѣ, револверитѣ) Пълни сж!